

віру в тебе.

- Не реагуй на мої провокації, коли я щось кажу або роблю для того, щоб завдати тобі прикрості. Інакше я прагнутииму одержувати все нові й нові "перемоги".
- Не дуже засмучуйся, коли я скажу тобі: "Я тебе ненавиджу". Насправді я не маю цього на увазі, а хочу, щоб ти пожалкував про те, що ти мені зробив.
- Не змушуй мене почуватися менш дорослим, тому що я надолужу "дорослою" поведінкою.
- Не роби за мене того, що я можу зробити сам. Не змушуй мене почуватися немовлям, тому що я буду постійно вимагати твоєї допомоги.
- Не звертай багато уваги на мої "погані звички". Це тільки заохочує мене дотримуватися них.
- Не виправляй мене перед людьми. Я скоріше послухаю, якщо ти поговориш зі мною тихо, без свідків.
- Не намагайся обговорювати мою поведінку під час конфлікту. В цей час я чомусь не дуже добре чую, а слухаюсь навіть ще гірше. Я зроблю те, що ти вимагаєш, але давай поговоримо про це пізніше.
- Не намагайся читати мені проповіді. Ти б здивувався, якби дізнався, як добре я усвідомлюю, що є погане, а що - добре.
- Не змушуй мене почуватися так, ніби мої помилки - це гріхи. Я повинен вчитися робити помилки без відчуття, що я сам поганий.
- Не чіпляйся до мене. Або я буду захищатися і оглухну.
- Не вимагай пояснень моєї поганої поведінки. Іноді я дійсно не знаю, чому я це зробив.

- Не випробовуй занадто мою чесність. Мене легко настрахати, щоб я сказав неправду.
- Не забувай, що я люблю експериментувати. Я вчуся на цьому, тому прошу тебе змиритися з цим.
- Не захищай мене від наслідків моєї поведінки. Я повинен вчитися з досвіду.
- Не помічай занадто мої маленькі хвороби. Я можу навчитися насолоджуватися моїм поганим здоров'ям, якщо це привертає до мене багато уваги.
- Не відштовхуй мене, коли я задаю чесні запитання. Інакше ти побачиш, як я перестану запитувати і шукатиму цікаву мені інформацію хтозна де.
- Не відповідай на "дурні" чи безглузді запитання. Якщо будеш відповідати, то скоро зрозумієш, що я просто хочу мати тебе біля себе.
- Ніколи не натякай на те, що ти бездоганий і непогрішимий. Це надто багато вимагатиме від мене.
- Не жалкуй, що ми небагато часу проводимо разом. Головне те, як ми його провели.
- Не дозволяй, щоб мої страхи тривожили тебе. Тоді я ще більше боятимусь. Демонструй мені свою сміливість.
- Не забувай, що я не можу жити без доброго розуміння та заохочення. Чесно зароблене вітальне схвалення іноді забувається, а ось лайка - ніколи.
- Стався до мене так, як ти ставишся до своїх друзів, тоді я буду твоїм другом.
- **Пам'ятай, я більш навчусь з прикладу, а не з критики. І, крім того, я тебе так люблю. Люби мене теж...**

ДПТНЗ
«Томаківський професійний
аграрний ліцей»

ПАМ'ЯТКА ДЛЯ БАТЬКІВ

ПОРАДИ БАТЬКАМ – 2

смт. Томаківка

2011 р.

ПОРАДИ БАТЬКАМ ЯК ОЦІНЮВАТИ УСПІХИ СВОЇХ ДІТЕЙ В НАВЧАННІ

Батькам у стосунках зі своїми дітьми необхідно зменшувати хворобливість їх переживання з приводу невдач, допомагати їм емоційно переборювати ситуації, які пов'язані з навчальними оцінками.

Похвала їм необхідна, але треба вказувати на помилки, недоліки, неточності.

Як ставитись до оцінки в сім'ї? Як зробити так, щоб ваше ставлення позитивно впливало на вашу дитину, а не ще більше її пригнічувало?

Правило 1: Заспокойтесь. Сконцентруйте свою увагу на диханні: один, два, ... десять... Відчуйте спокій, рівновагу. Згадайте про свої колишні "успіхи". "Постійте в черевиках" своєї рідненької дитини. А ось тепер можна починати розмову, а може, тільки послухати дитину, співчуваючи її бідам, а може, допомогти розібратись у складній теоремі, а може... Пам'ятайте, що спілкуватися в люті, роздратованні - все одно, що включити в автомобілі "газ" і відразу натиснути на гальма.

Правило 2: не поспішайте. Старий, одвічний педагогічний гріх. Ми очікуємо від дитини всього і зараз. Ми вимагаємо негайних успіхів, іноді не отримуємо їх, але при цьому не уявляємо, як нашкодили. Нам потрібно, щоб дитина вчилася сьогодні добре, ми примушуємо її - вона вчиться, але стає "зубрилкою" і ненавидить учіння, технікум, а може й ... вас.

Правило 3: безумовна любов. Ви любите свою дитину, незважаючи на її успіхи у технікумі. Вона відчуває вашу любов і це допомагає їй бути впевненою в собі і подолати

невдачі. А як же ставитися до невдач?.. Вони вас засмучують і... все.

Правило 4: не бийте лежачого. Двійка, а для когось і четвірка - достатнє покарання, тому недоцільно двічі карати за одні і ті ж помилки. Дитина очікує від батьків не докорів, спокійної допомоги.

Правило 5: щоб позбавити дитину недоліків, намагайтеся вибрати один - той, якого ви хочете позбавитися найбільше, і говорите тільки про нього.

Правило 6: вибирайте найголовніше. Порадьтеся із дитиною, почніть з ліквідації тих труднощів, котрі більш значущі для неї самої.

Правило 7: головне - хваліть виконавця, критикуйте виконання. Дитина схильна будь-яку оцінку сприймати глобально, вважати, що оцінюють всю її особистість. У ваших силах допомогти відокремити оцінку її особистості від оцінки її роботи.

Правило 8: найважче: оцінка повинна порівнювати сьогоднішні успіхи дитини з її власними вчорашніми, а не тільки з державними нормами оцінювання та неуспіхами сусідського Івана.

Правило 9: не скупіться на похвалу; будуючи стосунки з власною дитиною, не орієнтуйтеся тільки на оцінки попереднього періоду. Нема такого двічника, якого б не було за що похвалити.

Правило 10: виділіть у морі помилок острів успіху, на якому зможе триматися, укорінюватися дитяча віра в себе і в успіх своїх навчальних зусиль. Оцінювати дитячу працю потрібно індивідуально, тактовно. Саме при такій оцінці в дитини немає ні ілюзії повного успіху, ні відчуття повної невдачі.

Правило 11: ставте перед дитиною конкретні та реальні цілі, і вона спробує їх досягти. Не спокушайте дитину метою, яку досягти неможливо.

Правило 12: не рвіть останню нитку. Досить часто дорослі вимагають, щоб для занять улюбленою справою (хобі) дитина виправила свою успішність у навчанні. У ряді випадків така заборона має стимулюючий характер і справді спонукає дитину до навчання. Та частіше буває так, що справи з навчанням ще не дуже запущені і до нього ще є інтерес. Якщо ж його вже нема, а в дитини є хобі, галузь живого інтересу, то її треба не забороняти, а всіляко підтримувати, бо це та ниточка, за яку можна витягнути дитину до активного навчання.

Для того, щоб усі правила виявились ефективними, необхідно їх об'єднати: дитина повинна бути не об'єктом, а співучасником власної оцінки, її слід навчити самостійно оцінювати свої досягнення.

МЕМОРАНДУМ ДИТИНИ...

- Не псуй мене. Я прекрасно знаю, що мені зовсім не потрібне усе, про що я прошу. Я просто перевіряю тебе.
- Не бійся бути твердим зі мною. Це краще. Це надає впевненості.
- Не застосовуй до мене сили. Це вчить мене тому, що сила - найголовніше у світі. Краще, якщо ти мене просто переконаєш.
- Не будь непослідовним. Це бентежить мене та примушує уникати робити те, що мені під силу.
- Не обіцяй. Ти, може, не зумієш дотриматися своєї обіцянки. Це послабить мою